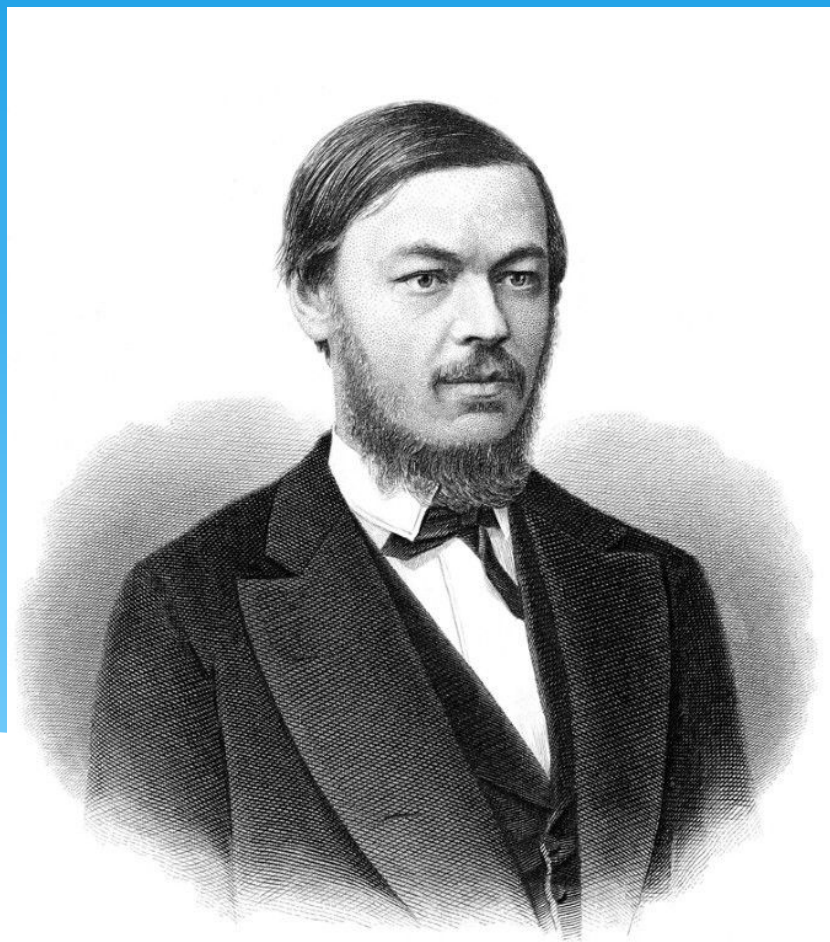

Іван Михайлович Сеченов

Підготувала
Доброгорська Яна
Група 16П

Іван Михайлович Сєченов (1829-1905) - російський учений і мислитель-матеріаліст, творець фізіологічної школи, член-кореспондент (1869), почесний член (1904) Петербурзької АН.

Народився в селі Теплий Стан Симбірської губернії, в дворянській родині, де отримав початкову освіту. Навчався в Головному інженерному училищі Петербурга, після закінчення якого в 1848 проходив військову службу в Києві. У 1850 вийшов у відставку. У 1851 р. вступив вільним слухачем до Московського університету на медичний факультет і з відзнакою закінчив його в 1856 р. "в ступені лікаря з відзнакою з наданням ... права після захисту дисертації отримати диплом на ступінь доктора медицини". Потім протягом трьох з половиною років Сєченов вчився в Німеччині, займався не лише біологічними дисциплінами, але також фізикою та аналітичною хімією.

На початку 1860 Сеченов приїхав до Петербурга, захистив дисертацію на ступінь доктора медичних наук. Він почав читати лекції в Медико-хірургічній академії: у березні - курс "тваринного магнетизму", а з осені - повний курс фізіології. Сеченовська лабораторія стала в ті роки центром досліджень в області не лише фізіології, але і токсикології, фармакології, клінічної медицини. У 1870 р. Сеченов вийшов у відставку і був обраний професором кафедри фізіології в Новоросійському університеті в Одесі.

З 1876 по 1889 р. він обіймав кафедру фізіології в Петербурзькому університеті. З 1876 по 1901 р. викладав в Московському університеті спочатку як доцент, а з 1891 р. - як професор.

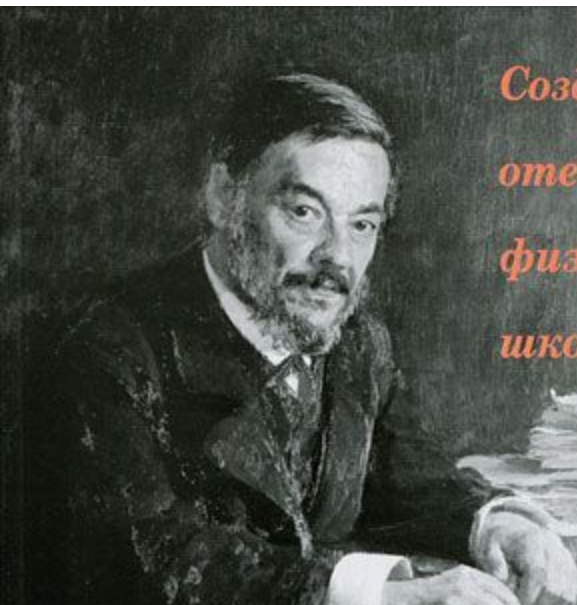
Самим значним результатом досліджень, проведених Сеченовим, було відкриття так званого центрального гальмування - особливих механізмів у головному мозку жаби, що ослабляють або пригнічують рефлекси. Про це повідомив Сеченов в роботі, опублікованій в 1863 році спочатку французькою, а потім німецькою та російською мовами. У 1864 році він опублікував у журналі «Медицинский вестник» опис своїх досліджень, в яких показав, що рефлекси у жаби залежать від зовнішніх подразників, а не від якоїсь загадкової «душі».

Усяке роздратування викликає той чи інший відповідь нервової системи - рефлекс. Рефлекси бувають прості і складні. В ході дослідів Сеченов встановив, що мозок може затримувати збудження. Це було абсолютно нове явище, яке отримало назву «сеченовського гальмування».

Відкриття Сеченовим зрівняло в ньому весь час дозволу, після чого він встановив, що це буде в разі діяльності якихось складних і зв'язаних між собою частин мозку. Відразу ж, як відкриття істотно вплинуло на розвиток науки в самих

Важливим напрямком його наукової діяльності стали також роботи з питань фізіології газообміну, дихальної функції крові, складу легеневого повітря.

*Создатель
отечественной
физиологической
школы*

И. М. СЕЧЕНОВ

**ФИЗИОЛОГИЯ
ПРОЦЕССОВ РОСТА
В ЖИВОТНОМ ТЕЛЕ**

Публичные лекции

ozon.ru

URSS

Прагнучи розкрити секрети найважливішого фізіологічного процесу поглинання кров'ю з тканин і віддачі вуглекислоти, Сеченов глибоко вивчав його фізико-хімічну суть, а потім, розширивши рамки дослідження, робить надалі великі відкриття в галузі теорії розчинів. У вересні 1869 року він став членом-кореспондентом Імператорської Санкт-Петербурзької академії наук. Навесні 1876 Сеченов знову приїхав до міста на Неві і вступив на посаду професора кафедри фізіологія фізико-математичного факультету Петербурзького університету. Незважаючи, однак, на ці труднощі, Сеченов розгорнув тут різноманітні фізіологічні дослідження і отримав цінні результати. Він в основному завершив свої роботи, пов'язані з фізико-хімічними закономірностями розподілу газів в крові і штучних сольових розчинах, а у 1889 році йому вдалося сформулювати «рівняння Сеченова» - емпіричну формулу, яка пов'язує розчинність газу в розчині електроліту з його концентрацією. Це рівняння і зараз знаходиться на озброєнні науки. До цього часу відноситься початок вивчення газообміну людини.

У грудні 1901 року Іван Сеченов залишив викладання на кафедрі фізіології Московського університету і пішов у так звану чисту відставку, тобто відмовився читати навіть приватні курси. 15 листопада 1905 Іван Михайлович помер.

Дякую за увагу!